

באולם לכיש בקריית גת: השולחנות הערו-
כים, האורחים המסובים, אפילו החתן וה-
כלה, רק הרב מרדכי אלמליח עדיין לא
הגיע.

הוא לא הגיע גם בשמונה, ואף לא ב-
תשע. אחרית החתונה נעלמה, במקומה
השתלטו באחיר עצבנות ומועקה. האורחים
לא ידעו אם להגיב בצחוק או בכעס, החלו
מתפורים. "כשהם נוטלים איתם בחורה
את המתנות ואת הצ'קים", אומר בזעף
החתן הנועף.

יוצאים לחפש את הנערים. "לא
הבנתי מה קרה", מספר יעקב, ששירת ב-
צה"ל בחיל-האחרי. "יום קודם עוד הלכתי
לרבנות והזכרתי להם שמחר החתונה. סתם
לשם ביטחון, למרות שלא הייתי צריך לפי
שות את זה. והנה אני יושב פה, עם 500
אורחים שהזמנתי מכל הארץ — והרב
איננו."

אביו של יעקב יצא בהול לחפש את
הרב הנעלם. לשוא. במקומו גילה את מו-
כיר מועצת הרבנות — האדם האחראי לש-
ליחת הרב לחתונה. תשובתו הנינוחה, לקי-

יעקב שחנינו
"כזאת בושה"

רובים הנמצאים על סף איבוד עשתונות-
תיהם: "אני עכשיו בחוש — לא יודע
כלום." לאחר הפצרות ותחניות ממשכות
הסכים בכל זאת להפריע לעצמו ולסור ל-
משרד המועצה.

קדלות התעופפו. בירורו של המו-
כיר העלה את סיבת היעלמותו של הרב:
לדבריו, לא שילם יעקב את אגרת הנישוא-
ין. "קודם כל, כן שילמתי ושנית — אז
בגלל זה מבטלים חתונתו?" קוצף יעקב.

הקרובים הנזעמים נטשו את המזכיר,
יצאו בהולים לחפש רב אחר. כשמצאו לב-
סוף אחד והביאוהו לאולם, התנפלו עליו
האורחים הזועמים, החלו מכלים בו את
חמתם. הם חשבו כי זהו הרב האורגינלי,
אלמליח, שלא הופיע.

קללות התעופפו, ולפני שמישהו הצליח
למנוע זאת, מריבה המונית. כאשר
ניסה הצלם, במיקצות ראויה לשבח, ל-
צלם את השימחה הבתלי צפויה, התנפלו
עליו אנשי הרבנות, ניסו לפצח את מצ-
למתו ועצמותיו. "כך הפך הערב המאושר
ביותר בחיי לבושה כזו", מקונן יעקב.
ומהרבנות לא מצאו לנכון אפילו לבוא
להתנצל.

הידיעה, לא דשתוק. החתן הנועם
החליט לא לדשתוק, הגיש באמצעות עורך-
הדין מנשה בר-שלטון תביעת פיצויים נגד
הרבנות בקריית גת על סך 5,000 ל"י.

"רק אז בא אלי בן-שושן, מזכיר המוע-
צה, וביקש שאני אחתר. הם היו מוכנים
אפילו לפצות אותי בכסף, העיקר לא לפר-
סם את זה. התברר שלפני כמה זמן כבר
היה להם מיקרה דומה עם בחור בשם אב-
רהם מלכה, והם התפשרו איתו על 3,000
ל"י, כדי שישתוק."

יעקב ביכר להילחם. מה שקרה לו היה,
לדעתו, שעוררייה חמורה מדי מלעבור
עליה לסדר היום.

כזו היתה גם דעתו של אריה מאיר,
ראש מועצת קריית גת: "זה סקנדל חמור.
האשם חייב לשאת בתוצאות", הגיב בקי-
צור, בצורה חדרמשמעת.

ואילו מועצת הרבנות, מאידך, השיבה
תשובה אף קצרה יותר: "אין תגובה".
היתה התגובה.

דיעות

הדרך לסין

מה משותף בין מדינת-ישראל ובין סין
העממית? לפי טדי פרויס, הכתב הכלכלי
של דבר, שתיהן מועצות גדול עד כדי כך, ש-
טית. "לכן קיים מכנה-משותף רחב מאוד
בנינו לבין הסינים — כי אויבי אויבי
הם ידידי."

במאמר שפרסם פרויס, בדבר, ביום ה-
שנה השלישי למלחמת-ששת-הימים, הוא
זורק רעיון מעניין: התקשרות ישראלית-
סינית. "למרות שהתקשרות זו נראית היום
כחלום בהקיץ."

בניתוחו טוען פרויס: "תהיה זו גזומה
לומר, כי כל מטוס רוסי שמוצב במצרים
אינו מוצב בגבול סין. הפוטנציאל הצבאי
של ברית-המועצות גדול עד כדי כך, ש-
היא יכולה לקיים איומים הן בגבולה ה-
מזרחי והן בעמק הנילוס, ואף לקיים עתו-
דה אסטרטגית עצומה. למרות זאת מהווה
חזית שנייה פוטנציאלית, מיגבלה גדולה
לחופש פעולתם של הסובייטים."

התקשרות ישראלית-סינית. אך
המרחיקה העיקרית מן המצב השורר ב-
מזרח התיכון היא סין: "הדברים מכוונים
בעיקר לגבי חסימת תעלת-סואץ. רבים הו-
כירו את קשייה של ברית-המועצות בהעב-
רת אספקה לחיטונאם מחמת סגירתה של
התעלה. רק מעטים נזכרו, כי התעלה ה-
חסומה מכבידה על הרוסים גם בהעברת
יחידות-צי המסוגלות לאיים על חופי סין של

מוזש שחנינו
ממלא-המקום סגן מכות

סין... נראה כי הלהיטות הרוסית לפתוח
את התעלה נובעת לא רק מן הרצון ליצור
נוכחות במפרץ הפרסי ולקצר את הדרך
לחיטונאם, אלא גם לאיים על סין."

לכן ההתבצרות האחרונה של ברית-המוע-
צות במצרים, לפי פרויס, חייבת להדאיג את
מנהיגי סין, יש בכוחה להביא להתקשרות
ישראלית-סינית.

מה תרומת ישראל? איך יקויים ה-
גצע בין שתי המדינות? ומה תגיד עלי-
כך ארצות-הברית? לפי פרויס אפשר יהיה לה-
סתדר: כזוגמה הוא מביא את פאקיסטן,
המקיימת יחסים עם סין, למרות שהיא
קשורה בברית צבאית עם ארצות-הברית. ל-
כן מציע כתב דבר, לבקש את אישורה של
ארצות-הברית ולהתחיל לפעול לקשירת ה-
יחסים.

בסוף מאמרו זורק פרויס כמה אפשרויות
ממשיות לקיום הקשרים. הוא מציע אישים
כדויד הכהן, שהיה שגריר ישראל בבורמה,
והציע אז קשירת יחסים עם סין; וגופים
במק"ה כדי שיטפלו בהסדר היחסים. אך את
הגיש הוא שם על דויד בן-גוריון, הידוע
בדעותיו החיוביות על סין העממית.

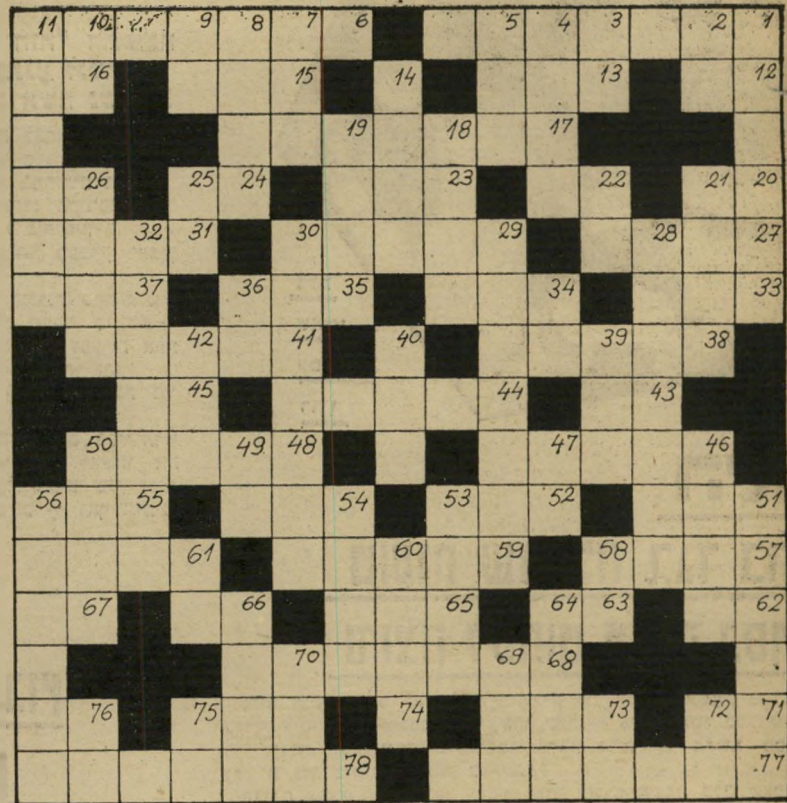
אם יתגשם רעיונו של פרויס, תוכל ישראל
אל להעזר בכוחם של כ-700 מיליון בני
אדם נוספים.

קריית-גת

הרב שלא הגיע

לחופה

בשבע בערב בדיוק היה הכל מוכן כבר,
בחזונום של יעקב (23) ומול (19) שהינו,

בין הפותרים יוגורו 9 סרטי ספרים.
את סיתרון התשבץ יש לשלוח לת.ד. 136 תל-אביב, ולציין על המעטפה "תשבץ 1710"

- מאונך:**
- 1) סרסרות, תיווך. 2) קרון, בלע"ז. 3) עיר שכנה לתל-אביב (ר"ת). 4) מנביאי תרי-עשר. 5) חם — בגרמנית. 7) זכות בלע-דית של המעצמות. 8) שם נחה תיבתו של נוח. 9) קיר מים. 10) בת-קול. 11) פלך בספרד. 14) זלול גפן. 18) ציפור שיר קטנה. 19) טס. 21) בלתי-שכיח. 22) נשוי-מה באפו. 25) מילת שלילה. 26) שמו המקורי של אבינו הראשון. 28) מציבת-מחט. 29) טיפ. 30) תקופת פריחה ושגשוג. 32) סופר אמריקני נודע ("הקץ לנושק"). 34) מתורות הקבלה במזרח. 36) גולד טרם זמנו. 39) הקדש מוסלמי. 40) טבעת לחי-זוק הברגה. 42) עיר בצרפת. 46) גלגולה הראשון של הצרפדע. 47) נהר באפריקה. 49) דגן. 50) סמיר, נעלם. 51) חייכות, דין ודברים. 53) גיתר. 54) מפורר. 56) דרגה חדשה בצב"ל. 58) מאותיות הא"ב. 60) במאיקולנוע צרפתי. 61) עש מזיק. 64) גודד שומרי-ראש של רוד ושלמה. 66) רודן יוגוסלבי. 69) וכולי. 70) עדיין לא. 72) בן. 73) מילת זירוף. 75) צליל-למחצה. 76) מסולם התווים.
- מאונך:**
- 1) ימה גדולה בקנדה. 6) "נהר הצהוב". 12) משורר ישראלי וחתיק (ש"מ). 13) שגר החיה. 15) ציטור שיר. 16) אביון. 17) קיסר עליון. 20) שר, מזמר. 22) חור-מה, קיר מגן. 23) פואמה. 24) גיבורה הלא-מי של שווייץ. 26) הקלף הגבוה ביותר. 27) נעלה מכל ספק. 29) סירה קלה. 31) חביב מאד! 33) התה שלו. 34) סוג עור מחוספס. 35) פומנאי "מים לדוד" (ש"מ). 37) מררה. 38) חוששי לעשות כרצונו. 41) חגים. 43) חומרי-צטווי שקוף. 44) רהו-טה, שוטפת. 45) פרוטה יפנית. 46) בורגול. 48) בכיין כרוני. 51) בחל, תעב. 52) אצל, בקרבת. 54) חיש. 55) רגולטור. 57) התאחד-תה. 59) מושב ליד עפולה. 61) הקציע אבן. 62) בילה את הלילה. 63) חימה, זעף. 65) יריעות פירות מיובשים. 66) מגש. 67) ראש ללא זנב... 68) של מדע המלחמה. 71) מידת יובש קדומה. 73) מסג. 74) התלונן, רגן. 76) קידומת לשניים. 77) ציטילוציות. 78) פרופסור שהיה שבו ב-דמשק (ש"מ). להסיט את 74) שתי מי-שבצות שמאלה.

כריכות העולם הזה

קוראים המעוניינים לברוך את גליונות "העולם הזה" של שנת 1969, יכולים להביא את הגליונות שברשותם למערכת "העולם הזה", רחוב קרליבך 12, תל-אביב, החל מיום ראשון ה-24.5.70, בין 10 בבוקר לשתיים בצהריים.

הקוראים יקבלו במקום, תמורת 14 ל"י, שני כרכים, א' וב' של 1969.

עבור כל גליון חסר יש לשלם 1.50 ל"י.

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמנהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134 • תאריך: 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' סין 6 • גלושפות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: ארי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ